

Όφκερον πιάτο

της Ελένης Σιούφτα

Στον παπά μου, Αντρέα Σιούφτα, που θα γιόρταζε.

Τ' όφκερον πιάτον σου δωρώ
απόγευμα της Τρίτης,
πόψε που έχουμε γιορτήν
εσού γιατί να λείπεις;

Τόσην αγάπην που βαστώ
τόσην αγάπην που 'χα
μέσα στ' αρμάριν το κλειστόν
με τα δικά σου ρούχα.

Μια μάτσα είμασταν χαρκιά
τζαι μια μερκά που ζάρι
γρόνος τζαι χάρος κάδουνται
τζαι παίζουσιν κουμάρι.

Μα φκαίννει πάντα νικητής
τζεινός πον τους φοάται
τζι αφήννει πλάσμαν πίσω του
πον να τον αδθυμάται...

